

ПОЗОРИЩЕ III.

Голось и Курирь.

Голось. Добръ дошелъ, какво свърши въ Лионъ, намърили Графа и донесели ми писмо отъ него?

Курирь. *(Поклонява ся)*. Азъ съмъ, милостивый господине, извършилъ вашъ-тж заповѣсть, и донесълъ съмъ ви писмо отъ господинъ Графа *(предава писмо-то прклонява ся и отважда.)*

Голось. *(Распечатва писмо-то и прочитва го тайно)*. Е, моя Графице, сега слувай за щло, че съмъ ти истинж казалъ, какъ ще дочекашъ юще по голѣмо зло *(отважда, соба та ся промѣнява въ тъмниця, въ коя-то съби Геновева и държи дете въ обатія-та си)*.

ПОЗОРИЩЕ IV.

Геновева и Дете-то

Графица-та. *(Става и хуртува на дете-то)* О въ злюблезно мое чедо! зеръ въ тѣзи тъмнж тъмницж да видишь първый свѣтъ; *(преграща го)*. О дойди къмъ мое-то сърце, да та стопли майка-ти, — ахъ! — окаинна-та ти майка нема никаквы пелены да та повіе, нито топлж водицж да та окжши, нито може да добіе топлж чорбицж, за да подкрѣпи болнж-тж си утробж; ахъ! какъ ще та закърми тѣ болна и измождена? Въ тѣзи ужаснж тъмницж, нигдѣ нема сухо мѣсто, гдѣ бы могла да та смѣсти — се самъ твърдъ и студень камакъ, а отъ сводъ, тѣ капжтъ капки: и овлажавать мѣсто-то — О